

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. J.E.G., així com de la companyia "W. SA", va formular demanda en reclamació de quantitat contra la Sra. N.V., subsidiàriament, contra el Sr. J.V.C. i, solidàriament amb ells, contra la companyia asseguradora "A. SA". Sol·licitava la part agent que es dictés Sentència condemnant als demandats a pagar a la companyia "W. SA" la suma de 2.146,83 euros, import que aquesta va pagar per la reparació dels desperfectes que va patir el vehicle del seu assegurat, el Sr. J.E.G., com a conseqüència del sinistre del que entenia va ser responsable a Sra. N.V. que conduïa un turisme propietat del seu marit, el Sr. J.V.C., més la de 900 euros, import d'una part del lloguer d'un vehicle que va precisar el Sr. J.E.G. mentre va durar l'esmentada reparació i que la seva mandant va abonar a I. i a pagar al Sr. J.E.G. l'import restant d'aquest lloguer amb un cost de 226,52 euros dels quals es va fer càrrec l'esmentat senyor.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

II.- El dia 15 de setembre del 2005 la representació processal de la Sra. N.V. i del Sr. J.V.C., així com de la "Companyia A. S.A.", va formular excepció de defecte legal en la formulació de la demanda, ja que, segons el seu parer, amb ella no s'aportava la documentació necessària, excepció de manca de legitimació activa, ja que la demandant no havia acreditat la seva legitimitat per ser part en el procés i, subsidiàriament, va contestar a la demanda, oposant-se a ella argumentant que la responsabilitat de la col·lisió entre el vehicle del Sr. J.E.G. i el camió que circulava vora d'ell no havia estat responsabilitat de la Sra. N.V., sinó del mateix agent que havia portat a terme un avançament prohibit en aquell indret, circulant a més amb excés de velocitat. Subsidiàriament sol·licitava que, en cas que s'estimés que la seva mandant era responsable del sinistre, se la condemnés a pagar en concepte de lloguer del vehicle sols els dies laborables entre el 27 de setembre i el 18 de novembre, entenent que els caps de setmana el Sr. J.E.G. no precisava el cotxe per la seva feina.

III.- L'Hble. Batlle va dictar Sentència en data 24 de maig del 2007 estimant la manca de legitimació activa de "W. SA", desestimant les demés excepcions formulades i absolut als demandats de les pretensions de la part agent, sense efectuar especial condemna en costes.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. J.E.G. i la Companyia d'assegurances "W. SA" i, pels arguments recollits a les seves conclusions, sol·licita la seva revocació i l'estimació íntegra de la demanda, imposant les costes de les dues instàncies a la part defenent.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Defensa la recurrent la seva legitimació activa per reclamar del tercer allò pagat al seu assegurat, ja fos en virtut d'una subrogació legal o convencional,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

subrogació que a més entén que no requereix cap formalitat, i aquest argument s'ha d'estimar.

En el cas present, la subrogació de la companyia asseguradora en el lloc del perjudicat pel sinistre per tal de reclamar a qui el va causar una part del lloguer del vehicle de substitució que aquest va requerir era procedent una vegada pagat per ella el seu import (com s'acredita al document que consta al foli 41) en virtut de la garantia que en relació a aquest supòsit es va pactar a la pòlissa (foli 64v de les actuacions apartat g) i atès que el Sr. J.E.G. va cedir a "W. SA" totes les accions que a ell li corresponien per reclamar aquesta quantitat (foli 76). També procedia si, encara que fos voluntàriament i com un "gest comercial", la companyia asseguradora li va pagar al taller les despeses de reparació del vehicle, com es desprèn del document que consta al foli 40 de les actuacions, ja que el fet que el Sr. J.E.G. i la seva companyia asseguradora hagin formulat conjuntament i sota una mateixa representació la demanda que dóna origen al present procediment contra qui consideraven responsable del sinistre, reclamant cada un d'ells una part dels danys que aquest va produir, porta a presumir que existia un conveni entre el creditor de la indemnització i l'entitat actora en el present procediment per tal que fos aquesta i no aquell qui reclamés la reparació dels danys ocasionats pel sinistre a qui l'havia causat. Cal destacar que la subrogació pot ser expressa o tàcita i no sols és possible quan entre el que paga i el que rep la prestació existeix una relació contractual que obliga al primer a fer el pagament, sinó sempre que un tercer paga voluntàriament una obligació que correspon a un altre persona i l'antic creditor i el que ha pagat arriben a un acord per tal que aquest substitueixi a aquell en la seva posició creditora, de tal manera que el fet que es denomini convencional no deriva de la circumstància que el pagament es faci en virtut d'un contracte, sinó de què la reclamació per part de qui no era titular del crèdit es fonamenti en un acord amb qui ostentava la titularitat, en contra del que succeeix en la subrogació legal a on és la llei qui dóna aquesta facultat al que ha pagat. Per aquests motius, cal desestimar l'excepció de manca de legitimació activa d'aquesta entitat per tal d'endegar el present procediment.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

D'altra banda, si bé és certament estrany que la companyia pagués al seu assegurat la reparació del vehicle si no tenia obligació de fer-ho, aquest pagament ha quedat acreditat i el fet que el Sr. J.E.G. presenti demanda conjuntament amb l'entitat asseguradora fa presumir que ho admet i seria encara més estrany que, si havia pagat ell la reparació, permetés que la cobrés un altre.

II.- Pel que fa al fons del litigi, argumenta la recurrent que la responsabilitat de la Sra. N.V. en el sinistre que va produir danys en el vehicle del Sr. J.E.G. ha quedat acreditada i aquest argument també s'ha d'estimar.

Malgrat certament existeix una contradicció evident entre la descripció del sinistre que fa la part agent i la que defensa la defenent, entenem que ha quedat acreditat que el dia 17 de setembre del 2004 al voltant de les 9.30 hores el demandant circulava pel carril esquerre en sentit ascendent de la carretera general número 1 de Sant Julià a Andorra la Vella conduint el vehicle marca "Land Rover" model "Discovery" matrícula d'Andorra A47 quan el vehicle marca "Volskwagen" de matrícula andorrana D98, conduït per la Sra. N.V. i propietat del seu marit, el Sr. J.V.C., va sortir de l'escola bressol Nostra Sra. de Meritxell que es troba a la Margineda introduint-se, o pretenent fer-ho, al carril pel qual circulava el Sr. J.E.G. que, com a conseqüència d'aquest fet i per tal d'evitar xocar amb el "Volkswagen", va fer un gir a la dreta col·lisionant amb un camió al què en aquell moment avançava, com es dedueix del croquis que consta a la declaració amistosa del sinistre que es va produir entre aquests dos vehicles que es troba al foli 30 de les actuacions.

III.- Resulta irrellevant per resoldre aquest litigi esbrinar si la Sra. N.V. va intentar introduir-se en el carril per on circulava l'agent, va recular i finalment s'hi va introduir, com afirma el Sr. J.E.G. (foli 90 en relació al 79), o si sols va semblar que ho faria, com defensa la Sra. N.V. (foli 121), ja que és suficient que amb aquest gest provoqués en el conductor del vehicle "Land Rover" la convicció raonable de que ho volia fer, desviant-se a la dreta per evitar-ho i xocant amb el vehicle que circulava al seu costat. Pel contrari, allò

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

determinant per atribuir a l'agent o a la defenent la responsabilitat del sinistre és si el Sr. J.E.G. avançava correctament pel carril central al camió amb el que va xocar i ho feia a una velocitat adequada, com ell defensa, o si, pel contrari, aquest carril estava reservat als vehicles que es volien introduir a la circulació en sentit ascendent, com pretén la defenent.

L'actuació correcta o incorrecta del conductor del vehicle "Land Rover" depèn de si aquell dia i en aquell moment s'havien col·locat o no cons entre el carril descendent i el de preselecció central per tal d'habilitar-lo per la circulació ascendent, perquè si era així el demanant circulava correctament no havent-se demostrat que ho fes amb excés de velocitat, mentre que la demandada havia de respectar la preferència dels vehicles que circulaven per aquest carril addicional en virtut de la senyal de "cediu el pas" que es troba a la sortida de l'escola bressol de la Margineda. L'existència d'aquests cons es dedueix tant del croquis que es va fer a la declaració amistosa del sinistre entre el vehicle de l'agent i el camió amb el què va xocar, en la què aquests cons es van dibuixar (foli 30), com de la certificació que consta al foli 125 emesa pel Sr. J.P.R., Cap de Circulació del Servei Comunal, que afirma que el dia 17 de setembre del 2004, data de producció del sinistre, es van col·locar cons per tal d'habilitar un carril addicional des de la rotonda d'Aixovall fins a la de la Margineda i que s'instal·laven a les 7.30 i es retiraven a les 9.00 o les 9.30 segons els dies, a fi de millorar la circulació i evitar retencions de trànsit permetent els avançaments, tenint en compte que l'hora de producció del sinistre es situa a les 9.20 a la declaració amistosa.

Per aquesta raó, entenem que va ser la conductora del vehicle marca "Volkswagen" qui no va actuar correctament introduint-se a la circulació sense respectar la preferència del vehicles que es dirigien a Andorra la Vella de forma reglamentària tant pel carril de la dreta com pel carril central. D'altra banda, aquesta conclusió coincideix igualment amb les declaracions del Sr. A.M. (folis 31 i 93 en relació al 60) que, encara que la seva presència no consta a la declaració amistosa del sinistre, afirma que la responsable del sinistre va ser la conductora del vehicle

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

marca "Volkswagen" que sortia de l'encreuament de l'escola bressol, incorporant-se a la via principal en direcció Andorra la Vella sense cedir el pas als vehicles que circulaven en sentit ascendent.

IV.- No es discuteix en el present procediment l'import pagat per "W. SA" pels danys que va produir a col·lisió dels vehicles i que es recullen a la factura que consta al foli 36 de les actuacions. Pel que fa referència al cost de llogar un vehicle de substitució, la defenent no discuteix l'import que es recull al foli 39 de les actuacions, però argumenta que s'hauria de descomptar allò pagat pels dies compresos entre el 27 de setembre i el 18 de novembre corresponents als caps de setmana durant els quals el Sr. J.E.G. no podia al·legar que li fos precís el vehicle pel seu treball. No obstant, aquesta petició no es pot tenir en compte, ja que no es pot pretendre que el perjudicat pel sinistre hagués de tornar el vehicle el divendres en acabar la feina i recuperar-lo el dilluns al mati abans d'iniciar-la, actuació que sens dubte li hagués comportat importants incomoditats.

V.- En estimar-se el recurs procedeix imposar les costes de la instància a la part demandada sense fer especial pronunciament respecte de les d'aquesta alçada en virtut del que disposen el Codi 7,51,5 i el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació del Sr. J.E.G. i la companyia d'assegurances "W. SA" contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 24 de maig del 2007 que REVOQUEM, CONDEMANANT a la Sra. N.V., subsidiàriament amb ella al Sr. J.V.C. i, solidàriament amb ells a la companyia asseguradora "A. SA" a pagar a "W. SA" la suma de tres

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

mil quaranta-sis euros amb vuitanta-tres cèntims (3.046, 83 euros), més els interessos procedents a partir de la contesta a la demanda i al Sr. J.E.G. la suma de dos-cents vint-i-sis euros amb cinquanta-dos cèntims (226,52 euros) més els interessos corresponents a aquestes quantitats a partir de la data de la contesta a la demanda, imposant les costes de la instància als defenents i sense fer especial pronunciament respecte de les d'aquesta instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-